

India werkgroep BCN, d.d. 14 september 2010 in het Kinderrechtenhuis Leiden

Er worden 3 presentaties gegeven deze middag:

1. Presentatie door Julie Love van Cordaid over het ICPS (Integrated Child Protection Scheme).

Zeer informatief. De ontwikkelingen (implementatie ICPS) lijken behoorlijk voortvarend te gaan. En de middelen voor implementatie nemen in snel tempo toe.

NB: Unicef is bezig om de Centrale Overheid te helpen om een Manual te maken voor de implementatie.

Een vraag ging over de verdeelsleutel van financieringsstromen (federale en deelstaat overheid) en hoe dat weer in de verschillende onderdelen van de ICPS wordt toegepast.

Antwoord: de algemene verdeelsleutel voor de statutory bodies is 35% central government en 65% state government, maar hoe dit voor ieder afzonderlijk element van de ICPS werkt is onbekend.

2. Presentatie door Greetje Urban van Woord en Daad over Boarding Schools die door hen ondersteund worden, ihb 'Agape Homes'. Dit gebeurt vanuit een Christelijke organisatie: COUNT. Naar de Boarding Schools gaan kinderen uit een arme en problematische omgeving. Per 30 kinderen houden 2 volwassenen toezicht.

Er zitten min- en pluspunten aan het systeem, zoals in de presentatie van Greetje benoemd (zie de Powerpoint presentatie).

Vragen en opmerkingen nav de presentatie:

Vraag: Waarom gaat de organisatie actief op zoek naar kinderen in de dorpen?

Antw.: omdat ze zeker willen weten dat de armsten bereikt worden.

Vraag mbt houseparents: is het een man en een vrouw / echtpaar?

Antw: Ja. Onduidelijk is of ze ook eigen kinderen bij zich hebben als ze oppassen.

3. Presentatie over Home-Integration door Friends of Navajeevan.

Toelichting (en 'good practice'): kinderen krijgen postcards mee (gefrankeerd en geadresseerd aan Navajeevan) als ze weer naar huis gaan. Als er problemen zijn kunnen ze die altijd opsturen.

Vragen/discussie nav deze presentatie:

* Wat gebeurt er als een kind niet naar huis wil?

Natuurlijk wordt er met de kinderen gepraat om hen te overtuigen. Maar als kinderen echt niet naar huis willen wegens problematische omstandigheden, kunnen ze ook in Navajeevan blijven.

* Er is een discussie na aanleiding van de toegankelijkheid van het systeem Homelink voor 'outsiders' (en wie zijn dat). Wie zouden toegang moeten hebben? Nu hebben in elk geval

NGO's toegang. De toegang door politie heeft voors- en tegens, maar de voordelen lijken toch zwaarder te wegen.

* Het is goed om de verschillende achtergronden van kinderen in de gaten te houden: run-away children, street children, en abandoned children. Maar tevens niet te sterk scheiden, want er is ook overlap tussen de categorieën .

* Bij de discussie komt ook het belang van preventie naar voren. Als je kunt voorkomen dat een kind op straat belandt is er veel gewonnen.

Na deze drie presentaties geeft Annette Selten van Stichting Kinderpostzegels een toelichting op het rondgedeelde paper: State level Launching campaign "Right to Family" die plaats vindt in de deelstaat Orissa. Het paper kan als voorbeeld gebruikt worden voor andere deelstaten. Zij doet een oproep: alle organisaties moeten hun invloed gebruiken om te promoten dat de ICPS wordt toegepast. Belangrijk om te up-scalen van district niveau naar State level.

Er volgt een discussie over de (on)mogelijkheden van Fostercare in India.

Het is zeer moeilijk foster parents te vinden in India. En er is het risico van misbruik. Maar: kinship care zou mogelijkheden kunnen bieden. En het is belangrijk de ouders te trainen en te monitoren (zo kan misbruik voorkomen, dan wel vroeg ontdekt worden). Financiële prikkels kunnen helpen.

AAINA Trust (Bangalore) heeft bemoedigende ervaringen.

Overigens: onder de aanwezigen kent niemand vergelijkend onderzoek naar kindermisbruik door foster parents en binnen tehuizen. Dus het is de vraag waar dit meer voorkomt.

Vervolgens hebben we het over 'small group homes' (zoals SOS), wat als een goed model gezien wordt.

Discussie over de kosten. Wordt de house mother nu wel of niet betaald, of leeft ze er tegen kost en inwoning?

(na aanleiding hiervan ontstaat het idee om de volgende keer iemand van SOS over hun werk te laten vertellen).

Interventie van Shanti George:

- we moeten niet naar 1 specifiek model op zoek. Positieve ervaringen met diverse modellen benutten. Kinship care promoten; en naar de capaciteiten van kinderen benutten om voor elkaar te zorgen. Ook belangrijk om te kijken waarom kinderen wél in een gezin blijven.
- we moeten zowel aan de individuele problemen van kinderen werken (micro level) , als aan het bestrijden van de oorzaken (armoedebestrijding; zorgen dat voorzieningen overal aanwezig zijn; development; = macro level).
- het is belangrijk om ook gebruik te maken van allerlei voorzieningen als werkgelegenheid zoals National Rural Guarantee Act (NREGA) te benutten, zodat gezinnen meer inkomsten hebben.

Anne Legeland deelt de positieve ervaringen van Friends Indeed met NREGA en de Right to Information Act. Hierdoor hebben arme gezinnen in tribale dorpen uiteindelijk 100 dagen extra werk per jaar gekregen ondanks het gebrek aan politieke wil van de uitvoerders. Misschien kan de groep een keer basisinformatie delen over de mogelijkheden die bredere social protection schemes bieden om arme gezinnen te versterken.

Afsluiting:

Julie bedankt iedereen voor zijn/haar afwezigheid.

Voor een volgende bijeenkomst kan iedereen zijn/haar suggesties insturen: onderwerpen waarvan je vindt dat die op de agenda moeten komen, en/of waar je graag een presentatie over zou willen.